28/04/2019

Η τελετή της Αναστάσεως στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου 27 Απριλίου 2019 αφίχθη στο αεροδρόμιο “Ιωάννης Καποδίστριας“, το Άγιο Φως, το οποίο και παρέλαβε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Ακολούθως από την πλατεία Λιστόν ξεκίνησε η πομπή του Αγίου Φωτός, όπου και παρεδώθη και στον Αρχιεπίσκοπο των εν Κερκύρα Ρωμαιοκαθολικών Ιωάννη. Η πομπή συνέχισε έως τον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής, στον οποίο εψάλη η Παννυχίδα.

Στη συνέχεια μεταφέρθηκε εν πομπή η ιερά εικόνα της Αναστάσεως στην άνω πλατεία, όπου και εψάλη ο νικητήριος παιάνας " Χριστός Ανέστη " από τον Σεβασμιώτατο.

Προηγουμένως ανεγνώσθη από τον Πανοσιολ. Αρχιμ. Ιουστίνο Κωνσταντά, Πρωτοσύγκελο της Ι.Μ. Κερκύρας, το μήνυμα του κ. Νεκταρίου επί τω Αγίω Πάσχα 2019, το οποίο και ακολουθεί :

«Καθαρθώμεν τας αισθήσεις και οψόμεθα
τω απροσίτω φωτί της Αναστάσεως»

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα,
Για την Ορθόδοξη θεολογία η Θεογνωσία είναι απόρροια των αισθήσεων, φυσικών και πνευματικών. Διά των αισθήσεων προσεγγίζουμε τον Θεό, γινόμεθα κοινωνοί των δωρεών του και επικοινωνούμε με τους αδελφούς μας.
Οι αισθήσεις ως δώρο Θεού συντελούν στην εγρήγορση και την ετοιμότητα του ανθρώπου να κρατά τον νου και την καρδιά εν ελευθερία από λογισμούς και πράξεις που νεκρώνουν την εσωτερική του ελευθερία και καθαρότητα. Νους και καρδιά πολλές φορές αμαυρώνονται, όταν αναμειγνύονται από την αμαρτία, και τότε αρχίζουν να αντιστρατεύονται τον Θεό και τους ανθρώπους.
Όταν όμως η ψυχή πνίγεται από την ακαθαρσία της αμαρτίας δεν μπορεί να αισθανθεί την μυστική γλύκα της χάριτος. Η προσκόλληση στις μέριμνες και τα υλικά αγαθά αμαυρώνει τις αισθήσεις και δεν μπορούν να ατενίσουν το νοερό, απαστράπτον φως της θεότητος του Χριστού. Γι’ αυτό και ο Άγιος Ιωάννης ο

Δαμασκηνός μας υπενθυμίζει ότι, μόνο οι χριστοποιημένες αισθήσεις μπορούν να αντιληφθούν το ιερό γεγονός της Αναστάσεως. Η κάθαρση αποτελεί την πεμπτουσία της ορθόδοξης πνευματικότητας. Χωρίς την κάθαρση των αισθήσεων και την απαλλαγή από τον πνευματικό ρύπο ο άνθρωπος καθηλώνεται στη γη, χωρίς να μπορεί να γευτεί την έλλαμψη του φωτός του Αναστάντος Χριστού και να γεμίσει με την πληρότητα της αναστάσιμης χαράς και αγαλλίασης.
Για τους Πατέρες της Εκκλησίας μας η ενέργεια του φωτός της Αναστάσεως είναι η καθολική ευφροσύνη των όντων, γιατί διά του Πάθους και της ζωηφόρου Αναστάσεως του Κυρίου κατεπατήθη ο θάνατος και καταργήθηκε η δουλεία της αμαρτίας και της φθοράς. Ο Χριστός μας, με την Ανάστασή Του, γίνεται απαρχή των κεκοιμημένων και συμπαρασύρει στη σωτήρια θαλπωρή του θείου φωτός ολόκληρο το ανθρώπινο γένος.

Το ζωηφόρο φως που εκπήγασε από τον Πανάγιο Τάφο καταλαμπρύνει ολόκληρη τη φύση, μόνο που για να το δούμε ή να το βιώσουμε απαιτείται να υπάρχει καθαρότητα στον νου και στην καρδιά μας. Σύμφωνα με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο, η καθαρότητα αυτή ξεκινά από την προσωπική μας κάθαρση, προχωρεί στην αγάπη του αδελφού μας και κορυφώνεται στην ένωση μας με τον Αναστάντα Χριστό (Ἔπη θεολογικά. Ποίημα ΛΔ΄, Ὅροι παχυμερεῖς ΕΠΕ 9,440).

Σήμερα που όλα είναι γεμάτα πλέον από το φως της Αναστάσεως, οι ουρανοί, η γη

και τα υποχθόνια, οι μέριμνες της ζωής δεν μας αφήνουν να το αντιληφθούμε και να χαρούμε, γιατί, αδελφοί μου, ζούμε σε μια εποχή πνευματικού σκότους, η οποία παρασύρει τόσο εμάς ως πρόσωπα όσο και την πατρίδα μας σε μοναχικά, επικίνδυνα και αδιέξοδα μονοπάτια.

Μπρος στην κατάσταση αυτή, η οποία γίνεται όλο και πιο δύσκολη, σας απευθύνω πρόσκληση σε πνευματική εγρήγορση και πνευματική κάθαρση, ώστε με καθαρή την αίσθηση της πνευματικής, κυρίως, οράσεως να προσεγγίσουμε την άκτιστη ενέργεια του Θεού και να γευτούμε τα αγαθά που εκπήγασαν από τον ζωοδόχο τάφου του Κυρίου μας. Στον αγώνα μας αυτό τα λόγια του Φώτη Κόντογλου: «Ας καθαρίσουμε λοιπόν τη διάνοιά μας από τη θολούρα της πολύπλοκης γνώσεως, γιατί αλλιώς δεν θα δούμε τον Χριστό εξαστράπτοντα τω απροσίτω φωτί της Αναστάσεως, κι ούτε θα τον ακούσουμε να λέγει τρανώς το Χαίρετε» είναι πιο επίκαιρα παρά ποτέ. Μας βοηθούν να συνειδητοποιήσουμε ότι η Ανάσταση του Χριστού μας είναι η δική μας ανάσταση και η είσοδός μας στην αιωνιότητα και επιπλέον να κατανοήσουμε ότι οι προεκτάσεις της Αναστάσεως έχουν άκρως ανθρωπολογικές συνέπειες καθώς μέσω αυτής «καινουργεῖται» η ανθρώπινη φύση (Αναβαθμοί Α΄ Ήχου), ενώ ταυτόχρονα σηματοδοτεί «τοῦ θανάτου τήν νέκρωσιν καί Ἅδου τήν καθαίρεσιν» (Πεντηκοστάριο, Αναστάσιμος Κανόνας Ζ΄ ωδής), και την εισβολή των εσχάτων στον παρόντα κόσμο.
Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη, αδελφοί!